

Schelde nieuwsbrief

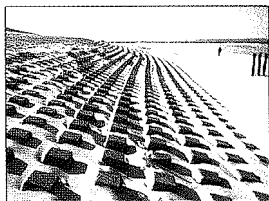
EEN UITGAVE VAN
HET SCHELDE
INFORMATIECENTRUM,
MEI 1996
JAARGANG 2 NR.7

IN DIT NUMMER

ZEELAND DELTA-VEILIG, NU VERDER'

- Nu vrijwel alle waterkeringen in Zeeland op deltahoogte zijn, krijgen andere functies van de waterkeringen zoals de recreatie en natuurontwikkeling meer aandacht.

pag 2

7,4 KILOMETER KUST LEVERT 800 M³ AFVAL PER JAAR

De gemeente Valkenisse, 6100 inwoners, levert jaarlijks een fikse inspanning om haar stranden van Vlissingen tot Westkapelle aantrekkelijk te houden.

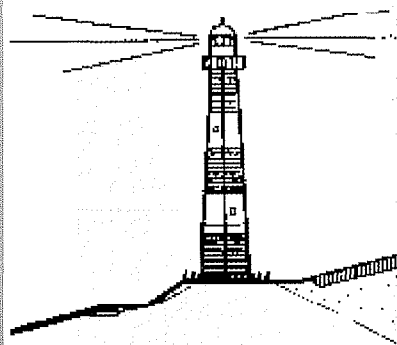
pag 4

WAAR ZIJN DE ECOLOGEN?

Opinie van Prof. Dr. C.H.R. Heip van het Centrum voor Estuariene en Mariene Oecologie (CEMO), Yerseke.

pag 7

HET WOORD IS NU AAN DE MINISTER

Bestuurlijk Overleg zet herstelprojecten in de ijskast

Op 8 mei jongstleden is het voltallig Bestuurlijk Overleg Westerschelde (BOWS) bijeen geweest om te praten over het advies aan de minister van Verkeer en Waterstaat inzake een natuurherstelplan voor de Westerschelde. Het is het gelukt de rijen te sluiten en een gezamenlijk advies aan de minister op te stellen. De verschillende herstelprojecten zijn voorlopig in de ijskast gezet, er is aanvullend onderzoek nodig.

De herstelmaatregelen vallen uiteen in drie categorieën, namelijk ontpolderen, binnendijkse natuurontwikkeling en buitendijkse projecten. Louter vanuit het natuurbelang geredeneerd ligt er een duidelijke prioriteit bij ontpolderen.

De informatieronde van de afgelopen maanden heeft echter duidelijk laten zien dat er nu geen maatschappelijk, politiek en bestuurlijk draagvlak is voor herstelmaatregelen in de vorm van ontpolderen. Bovendien zijn er in de informatieronden nieuwe ideeën naar voren gebracht die nader moeten worden geanalyseerd.

ADVIES AAN DE MINISTER

1. Het Bestuurlijk Overleg bepleit een nadere studie en analyse, uit te voeren naar de mogelijkheden voor herstel van de natuurwaarden vanuit de doelstellingen voor herstel van het estuariene watersysteem.
2. Bij deze studie en analyse dienen de bestaande en de tijdens de informatie- en overleggronden geopperde ideeën te worden betrokken.
3. Deze actie dient binnen een jaar nadat de minister van Verkeer en Waterstaat met dit advies heeft ingestemd, te worden afgerond.

VERDRAG

In het verdiepingverdrag is overeengekomen de doorgaande vaargeul naar Antwerpen te verruimen. Een onderdeel van dit verdrag is dat herstelwerken in verband met het verlies aan natuurwaarden, worden voorbereid, uitgevoerd en onderhouden. De minister van Verkeer en Waterstaat heeft het Bestuurlijk Overleg Westerschelde gevraagd haar te adviseren over een Herstelplan. In een extra editie van de Schelde Nieuwsbrief (januari 1996) is uitgebreid aandacht besteed aan de procedure en de verschillende herstelprojecten.

INFORMATIE- EN OVERLEGGRONDEN

Over de gevolgde procedure is al heel wat geschreven. De heer Thönissen (inspecteur Ruimtelijke Ordening ministerie VROM) vond dat de intenties correct waren, maar dat een 'open plan procedure' nu eenmaal verrassingen geeft. De heer Steenkamp, burgemeester van Hontenisse, wilde kwijt dat noch het Dagelijks Bestuur noch Provinciale Staten advies uitbrengen aan de Minister, maar het Bestuurlijk Overleg Westerschelde.

BESLUITVORMING

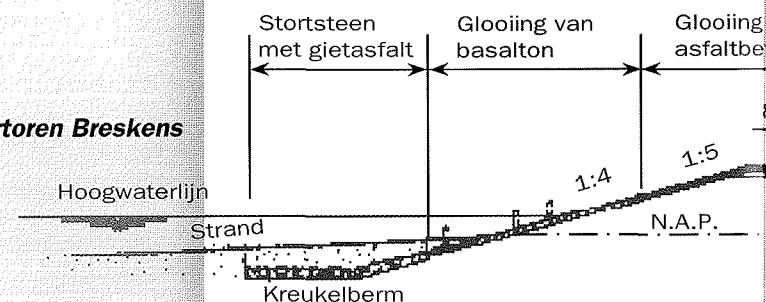
Voor de besluitvorming hebben de verschillende deelnemers in het BOWS hun standpunten nogmaals toegelicht. Duidelijk werd weer dat de waterschappen en de meeste gemeenten zich fel keren tegen ontpoldering. Wethouder Van der Voorde van de gemeente Hulst verdedigde nogmaals 'zijn' Hedwigepolder: 'Wij zullen niet toestaan dat deze polder onder water wordt gezet, dit is natuur voor natuur inwisselen'.

Lees verder pagina 8

Zeeland delta-veilig, nu verder

GEEN PROVINCIE IN NEDERLAND HEEFT ZO'N LANGE KUSTLIJN ALS ZEELAND. JARENLANGE STRIJD TEGEN HET WATER HEEFT GERESULTEERD IN EEN STELSEL VAN DUINEN, DAMMEN EN DIJKEN DIE HET ACHTERLAND BESCHERMEN TEGEN OVERSTROMINGEN. HET VEILIGHEIDSGEVOEL IS DIEP GEWORTELD BIJ DE ZEEUWEN. DE WATERSCHAPPEN IN ZEELAND ZIJN DE BEHEERDERS VAN DE MEESTE WATERKERINGEN, ZIJ VOEREN DE VEILIGHEID DAAROM OOK HOOG IN HET VAANDEL. NU VRIJWEL ALLE WATERKERINGEN IN ZEELAND OP DELTAHOOGTE ZIJN, KRIJGEN ANDERE FUNCTIES VAN DE WATERKERINGEN MEER AANDACHT ZOALS DE RECREATIE EN NATUURONTWIKKELING. IR. C.J. ALMEKINDERS, DIJKGRAAF VAN HET WATERSCHAP HET VRIJE VAN SLUIS: 'ALS WATERKERING-BEHEERDER NEMEN WE TEGENWOORDIG STEEDS MEER MAATREGELEN IN SAMENSpraak MET DE RECREATIESECTOR EN NATUURBESCHERMINGSORGANISATIES'. RICHTLIJNEN HIERVOOR ZIJN VASTGELEGD IN HET BELEIDSPAN VOOR DE ZEEUWSE KUST EN WESTERSCHELDE-OEVERS DAT BEGIN VORIG JAAR IS GEPRESENTEERD DOOR HET ZEEUWS OVERLEG WATERKERINGEN.

Profiel zeedijk bij vuurtoren Breskens

BASISKUSTLIJN

Een belangrijke aanleiding voor het beleidsplan 'Zeeuwse kust en Westerschelde-oevers' vormt de Rijksnota 'Kustverdediging na 1990'. In deze nota kiest het Rijk voor 'dynamisch handhaven' van de kustlijn ten behoeve van het duurzaam behoud van functies en waarden in het duingebied. De strandvlakten krijgen hierbij de ruimte zich op een natuurlijke manier te ontwikkelen. De duinen moeten zich handhaven binnen de basiskustlijn en de dijken moeten sterk zijn en op hun plaats blijven. De ligging van de kustlijn op 1 januari 1990, de zogenaamde 'basiskustlijn', is de norm voor het handhavingsbeleid. De waterschappen voeren in Zeeland jaarlijks oeverpeilingen en kustmetingen uit, waarna Rijkswaterstaat bepaalt of er plaatsen zijn waar door kusterosie veel zand is weggespoeld. Als de basiskustlijn in gevaar komt wordt nieuw zand aangevoerd: de zandsuppleties.

ZEEUWSE KUST

Het Zeeuws Overlegorgaan Waterkeringen (ZOW) is een samenwerkingsverband tussen provincie, Rijk en waterschappen op het gebied van de zorg voor de waterkeringen. Dit overleg heeft tot taak het beleid onderling af te stemmen en de minister van Verkeer en Waterstaat hierover te adviseren. In het beleidsplan 'Zeeuwse kust en Westerschelde-oevers' is uitgewerkt hoe met de verschillende belangen kan worden omgegaan. Voorop staat dat de waterkeringen moeten voldoen aan de beschermende functie. Maar het zou zonde zijn om het daarbij te laten. Recreatie, binnen- en buitendijkse natuurontwikkeling en natuurvriendelijke waterkeringen krijgen momenteel steeds meer aandacht. Een mooi voorbeeld daarvan is het fietspad tussen Breskens-Bad en het Zwin (zie Nieuwsbrief nummer 3). Een minder mooi voorbeeld is het gebruik van natuuronvriendelijke

materialen bij dijkvlooiingen. Het Rijksinstituut voor Kust en Zee (RIKZ) heeft onlangs een rapport gepubliceerd over natuurvriendelijke waterkeringen langs de Westerschelde. Eén van de conclusies is dat de flora en fauna door de dijkverzwaringen langs de Westerschelde sterk achteruit is gegaan.

ONTPOLDEREN

Dijkgraaf Ir. C.J. Almekinders van het waterschap Het Vrije van Sluis is verantwoordelijk voor dertig kilometer zeewering langs de Noordzee en de Westerschelde. Vanaf het Zwin tot aan Breskens bestaat de waterkering uit een smalle duinreep. De strook tot aan de Braakman vormt de zeedijk een strakke lijn langs de

Ir. C. J. Almekinders

Westerschelde. Over de totale lengte is de waterkering op delta-hoogte. Het beheer en het onderhoud van deze waterkeringen zijn de hoofdtaken van het waterschap. De heer Almekinders was sterk betrokken bij de discussie over het 'Herstelplan Natuur Westerschelde'. Eén van de voor-

stellen was de ontpoldering van de Herdijkte Zwarte-polder en de Tienhonderdpolder in het beheersgebied van het Waterschap Het Vrije van Sluis. Almekinders: 'Wanneer je kijkt naar efficiënte besteding van overheidsmiddelen, ligt het dan voor de hand juist deze dijken te verleggen? Pas in 1991 zijn de dijken rondom deze polders voor een bedrag van zeven miljoen gulden op deltahoogte gebracht. Kun je spreken van kapitaalvernietiging als men anno 1996 zou besluiten op basis van nieuwe inzichten de dijk weer te verleggen?' Vragen die een waterschapsbestuurder na aan het hart liggen. Toch ziet Almekinders wel mogelijkheden om de natuurwaarden rondom de waterkeringen te versterken, zeker in samenhang met de recreatie. Dit blijkt uit het buitendijkse gebied 'Voorland Nummer Een'.

VOORLAND NUMMER EEN

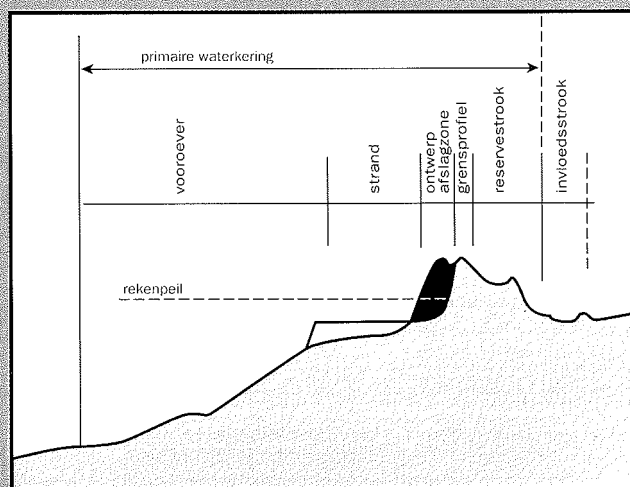
Even ten oosten van Breskens, ligt ten zuiden van de Hooge Platen ongeveer dertig hectare buitendijks gebied: Voorland Nummer Een. Dit gebied is in 1978 ontstaan na het aanleggen van een nieuwe waterkering achter de bestaande oude zeedijk. De oude waterkering is grotendeels afgegraven en functioneert nu als voorberm die per jaar zo'n twintig maal overstroomt. Almekinders: 'De sterkte van de nieuwe zeedijk is gebaseerd op berekeningen met inbegrip van de voorberm; de veiligheid staat dus voorop. Binnen deze voorwaarde van veiligheid zijn er legio mogelijkheden om inhoud te geven aan andere belangen en medegebruik. Je kunt stellen dat we hier als eerste hebben ontpolderd'.

Lees verder pagina 8

De totale lengte van de Zeeuwse Noordzeekust is 75 kilometer, waarvan 60% wordt gevormd door duinen en 25% door dijken. Het restant gaat op aan constructies als boulevards en havenkaden. De oevers van de Westerschelde bestaan uit 140 kilometer dijk. Alle dijken en duinen in Zeeland zijn op deltahoogte. Dit houdt in dat ze bestand zijn tegen een stormvloed die gemiddeld één keer in de vierduizend jaar voorkomt. In de figuur is een dwarsdoorsnede gegeven van een duinwaterkering. De zandige kust bestaat hier uit een vooroever (tot zo'n driehonderd meter uit de gemiddelde laagwaterlijn), het strand, het duingebied en eventueel een strook achterland om op termijn ruimte te hebben voor de versterking van het duin: de reservestrook.

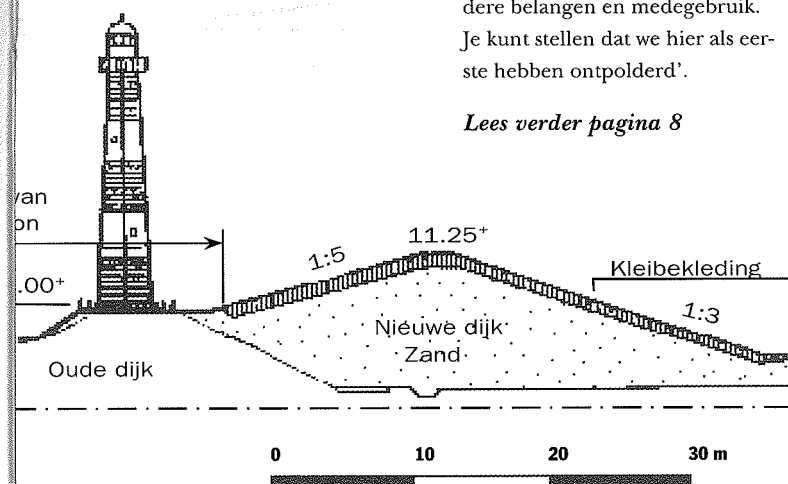
De afslagzone is het deel van het duin dat tijdens stormvloed zal afslaan. Het grensprofiel dient na afslag nog minimaal als waterkering aanwezig te zijn. Bij dijken, dammen en andere kunstwerken bestaat de primaire waterkering uit de onderwateroever, het strand of het voorland. Ook de constructie van de dijk of de dam zelf en de reservestrook voor toekomstige verzwaring, worden hiertoe gerekend.

Het beheer van deze waterkeringen is grotendeels in handen van de waterschappen. Rijkswaterstaat heeft als taak de kustlijn te handhaven. Als door erosie deze kustlijn is aangetast of als hiervoor ernstige dreiging bestaat, wordt er ingegrepen. Dit gebeurt meestal door het opspuiten van zand bij een zandige kust en door bestellingen langs de zeedijken.

Dwarsdoorsnede van een duinwaterkering

Fietspad

7,4 km
Zeven komma vier
kilometer kust levert
800 m³
afval per jaar

*Hoe hou je het visitekaartje
van de gemeente, het strand,
schoon? De gemeente
Valkenisse, 6100 inwoners,
levert jaarlijks een fikse in-
spanning om haar stranden
van Vlissingen tot
Westkapelle aantrekkelijk te
houden. Aantrekkelijk hou-
den betekent niet brand-
schoon, want het leuke van
lopen langs de vloedlijn is
dat je er allerlei vreemde za-
ken, afkomstig uit zee, vindt.*

FLACONS WASVERZACHTER

Volgens de heer M. Dekker beleidsmedewerker Algemene Zaken van de gemeente Valkenisse wordt er heel wat geregeld om jaarlijks de vele toeristen uit NordRhein Westfalen, de hoofddoelgroep voor Valkenisse, een goede vakantie te bieden. Dat beperkt zich niet tot reiniging van stranden, maar behelst ook beleid op het gebied van veiligheid, evenementen, vergunningen, horeca, wandelpaden, parkeerplaatsen, enzovoort. Het afval is wel het meest in het oog springend.

Jaarlijks worden er 73 machinale strandreinigingen uitgevoerd, waarvan vijftig in het seizoen. De achthonderd kubieke meter afval is voornamelijk huishoudelijk afval, waarvan ongeveer de helft zwerfvuil. Waarschijnlijk is hiervan weer het grootste gedeelte afkomstig van de scheepvaart. Harde beelden zijn hier niet voor, maar er zitten veel zaken tussen die toeristen echt niet mee nemen naar het strand, zoals flacons wasverzachter of wasmiddelen. Enig onderzoek daarnaar zou gewenst zijn. De kosten van het opruimen komen nu voor rekening van de gemeente, terwijl de overlast elders veroorzaakt wordt.

SCHOONMAAKDAG

De toerist deponert zijn afval over het algemeen in de afvalbakken die om de veertig meter zijn geplaatst. Bezoekers worden via borden op die mogelijkheid gewezen. Een actieve benadering van strandbezoekers wordt niet structureel toegepast. Vanuit educatief oogpunt houdt de gemeente jaarlijks wel een strand-schoonmaakdag. Ook dit jaar werd op 20 april in samenwerking met de scholen, het VVV, de strandpaviljoenhouders en gemeentewerken weer zo'n dag georganiseerd. 'Het vinden van vrijwilligers is nooit een probleem' zegt de heer Krijger, hoofd gemeentewerken, 'één telefoonnummer naar de school en het is weer geregeld. De lijnen zijn hier gelukkig kort en iedereen kent

hier ook het belang van de kuststrook'.

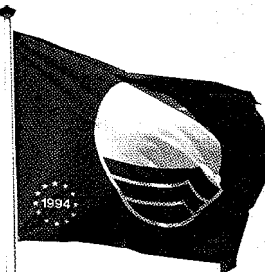
AKKOORD

Vorig jaar heeft de gemeente Valkenisse een akkoord gesloten met alle strandpaviljoenhouders, waarin is overeengekomen dat zij voor 1 april 1996 alle paviljoens aansluiten op de drukriolering. Dat is inmiddels gebeurd, alle twaalf eigenaren zijn aangesloten. Hiervoor heeft de gemeente een investeringssubsidie beschikbaar gesteld. Dit is zo'n investering die je niet direct ziet, maar wel goede resultaten geeft. Door het nemen van dit soort maatregelen verkleint je de kans op watervervuiling, bijvoorbeeld de verspreiding van colibacteriën en voorkom je met name in de zomer calamiteiten. Door de warmte vermenigvuldigen deze bacteriën zich sneller en is er meer kans op besmetting bij het zwemmen in vervuild water. 'We kunnen nu ook de Blauwe Vlag aanvragen', zegt de heer Dekker.

WATERKWALITEIT METEN

De Blauwe Vlag, het kwaliteitssymbool voor schone stranden en veilig zwemwater, kon de afgelopen twee jaar niet worden aangevraagd, omdat de paviljoens niet waren aangesloten. Dat kan nu wel en de gemeente Valkenisse gebruikt De Blauwe Vlag bij de promotie van haar stranden. De gemeente heeft nu wel de verplichting om tweewekelijks het zwemwater in bepaalde strandvakken op een aantal stoffen te laten meten. Deze waterkwaliteitsmetingen kosten f 6.000 per jaar. Er zijn normen voor onder andere colibacteriën, feacale streptococci, olie, vuil en doorzicht van het water. De bekendheid en erkenning van dit symbool moet echter nog groeien. Bij het publiek is het nog niet zo bekend. Overigens vraagt ook de gemeenten Domburg jaarlijks de Blauwe Vlag aan voor haar stranden.

Lees verder pagina 6

De Blauwe Vlag

De Blauwe Vlag is een internationale campagne, opgezet door de FEE-E (de Foundation for Environmental Education in Europe). Het is een netwerk van organisaties dat zich inzet voor de milieucommunicatie in Europa. Zij organiseren verschillende activiteiten, onder andere ook de Landelijke Strandschoonmaakdag. De Blauwe Vlag is in 1985 ontstaan in Frankrijk. De vlag geldt voor stranden, kustwateren en jachthavens. De Blauwe Vlag wordt toegekend als aan een aantal vereisten en criteria worden voldaan op het gebied van kwaliteit, milieu, veiligheid en beheer. Voorbeelden hiervan zijn:

- de waterkwaliteitsnormen van de EU waterrichtlijn;
- geen lozingen van industrieel afvalwater of rioolwater;
- geen vervuilingen op de stranden en in het water;
- strand en achterliggend gebied moeten aan de officiële ontwikkelingsplannen en de wetgeving inzake de ruimtelijke ordening voldoen;
- er dienen voldoende afvalbakken en sanitaire voorzieningen aanwezig te zijn;
- de informatie over milieu, gedragscodes en de resultaten van de metingen moeten zichtbaar worden opgehangen.

Adres: FEE-E Nederland
Postbus 93200
2509 BA, Den Haag
telefoon 070 314 62 53

Zeven komma vier kilometer kust levert 800 m³ afval per jaar

vervolg pagina 4/5

GOEDE OPLOSSINGEN VINDEN

De heer Dekker vindt dat de bezoekers over het algemeen goed meewerken om de kust aantrekkelijk te houden. Men houdt zich redelijk aan de regels. De druk op het gebied is behoorlijk hoog volgens de heer Dekker. 'We kunnen het bezoek goed in de hand houden door geleiding met aan- en afvoerroutes, met duidelijke parkeer- en stallingsmogelijkheden. Bovendien houdt de Stichting Duinbehoud ons alert. Zij houden het gebied en ons beleid goed in de gaten'. De werkgroep Midden-Zeeland van de Stichting Duinbehoud vindt de druk te hoog. Een gemeente heeft echter met meerdere belangen te maken en probeert bij problemen binnen het gebied tot goede oplossingen te komen. De Stichting Duinbehoud heeft onder meer bezwaren tegen het Deltavliegeren en heeft liever geen ruiters in het duingebied, dit veroorzaakt te veel overlast. Na overleg met de stichting is het beter gereguleerd. Al kan het volgens de heer A. Meyers, secretaris van de werkgroep, altijd beter.

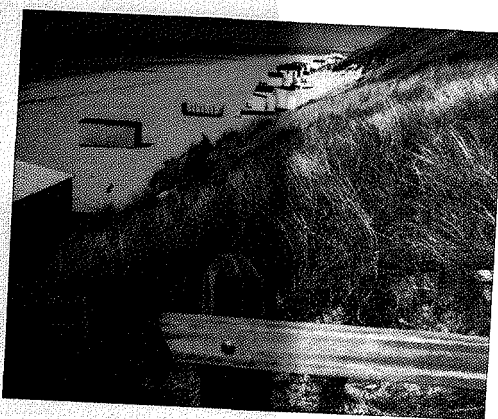
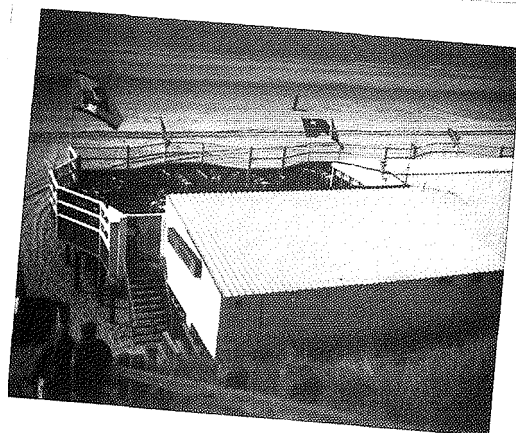
VEILIGHEID

Een andere flinke kostenpost op de begroting van 'dagrecreatie strand/duinen' is de strandbeveiliging. Naast de drie EHBO-posten zijn er twee uitkijkposten met reddingboothuizen. Deze worden bemand door vaste medewerkers en door vrijwilligers van de Van Dixkshoornbrigade. Met de grote aantallen bezoekers in het seizoen is dat ook nodig. Een schatting van het aantal strandbezoeken is niet te geven. Er zijn in 1994 tellingen verricht bij twee overgangen, waaruit bleek dat Valkenisse in vergelijking met de landelijke gegevens behoorde tot de matig tot drukke stranden. Het is niet te zeggen of het strandbezoek toe-

neemt, maar Valkenisse wil het huidige aantal bezoekers handhaven. Ook voor de toekomst.

Door de gemeentelijke herindeling in 1997 worden er op Walcheren drie gemeenten gevormd. Naast Vlissingen en Middelburg komt er één platte-landsgemeente Walcheren. Dit betekent voor de betreffende kustgemeenten een samenvoeging van verschillende diensten. 'Voor het onderdeel kustbeheer wordt er binnen een werkgroep een inventarisatie gemaakt wat de verschillende gemeenten op dit gebied nu doen en waar we naar toe willen', zegt de heer Krijger, 'kwalitatief en inhoudelijk gezien zijn er kleine verschillen. De ene gemeente besteedt meer uren aan het schoonhouden van stranden, de andere meer aan beveiliging. De structuur waarbinnen het geheel is georganiseerd, is wel in iedere gemeente verschillend. Domburg werkt met een aparte stichting, Westkapelle heeft een samenwerking met het VVV. Waar we uiteindelijk naar toe willen is een planmatige opzet van het kustbeheer met een goede exploitatie. We zijn er druk mee, want we willen dat tijdig rond hebben, zodat ook in 1997 voor het zomerseizoen alles weer in orde is'. (MP)

Nadere informatie: gemeente Valkenisse, de heer M. Dekker, telefoon 0118 551 555.

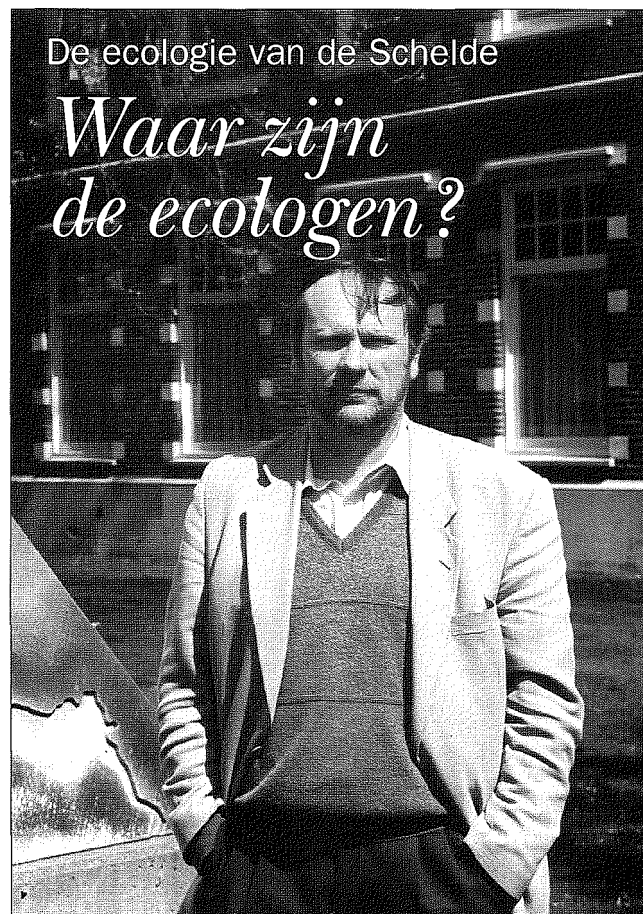
ONTPOLDEREN WEINIG POPULAIR

In het wetenschappelijk onderzoek veranderen, net als in de samenleving, de vragen snel. Zo is onderzoek over de waterverontreiniging, vooral wat de zware metalen betreft, enigszins op z'n retour en komt nu vooral de vraag naar de ecologie van grotere landschapseenheden, de habitats, aan de orde. Deze vraag komt voort uit een hele reeks beleidsproblemen, uit de natuurbescherming, uit de landbouw en de visserij, uit de landschapsinrichting en de ecologische restauratie. Bijvoorbeeld het baggeren en de vaargeulverdieping, maar ook de ontpoldering is daar een ander voorbeeld.

Ontpoldering blijkt weinig populair te zijn. Ongetwijfeld hebben een aantal irrationele motieven meegespeeld in de slechte publieke ontvangst van het idee, maar anderzijds zijn de argumenten van de voorstanders waarschijnlijk ook niet altijd even hard geweest. Een stevige wetenschappelijke onderbouwing van de argumentatie ontbreekt wellicht. Wat is het belang van vijfhonderd hectare nieuwe schorren en slikken? Hier holt de wetenschap achter de feiten aan: habitat- en landschapsecologen staan, zeker wat het waterig milieu betreft, nog in de kinderschoenen. Hoewel 'ecologie' de wetenschap is die pretendeert zich met de planeet aarde, ons huis (oikos), bezig te houden, zijn veel ecologen te lang bezig geweest met een concept van een wereld waarin mensen schitteren door afwezigheid.

KRACHTEN BUNDELEN

De Schelde is in de ecologische literatuur wereldwijd bekend. Rond de Schelde is heel veel onderzoek verricht en is veel wetenschappelijke expertise aanwezig. Het is ook een rivier met een uiterst com-

Prof. Dr. C.H.R. Heip

plexe menselijke beïnvloeding, dus een moeilijk en uitdagend systeem om te bestuderen. Politici en waterbeheerders hebben de formele stap van de grensoverschrijdende samenwerking gezet.

Samenwerking op wetenschappelijk gebied bestaat al veel langer, maar is niet gestructureerd.

Waarom zouden de wetenschappers uit Nederland en Vlaanderen ook niet de uitdaging aangaan en, net zoals beleidmakers, hun krachten bundelen om na te denken wat de maatschappij vraagt van de nieuwe ecologie. Het kader ervoor bestaat in feite al. Het is het wereldwijde programma 'Land-Ocean Interactions in the Coastal Zone' dat binnen het onderzoeksthema 'Global Change' valt en dat in 1994 van start is gegaan. De Schelde zou hierin een internationale voorbeeldfunctie kunnen vervullen.

NIEUWE BENADERING NODIG

Een nieuwe wetenschap vraagt om nieuwe concepten, modellen, analysemethoden enzovoort. Een nieuwe benadering is nodig in een wereld waar de gevolgen van de menselijke impact, vooral ook in estuaria en kustzones, steeds indringender worden. Veel wetenschappers blijven echter wat afzijdig. Dit is jammer: de conclusie zou immers kunnen zijn dat de ecologie te belangrijk is om aan ecologen over te laten.

Prof. Dr. C.H.R. Heip
Directeur Onderzoek van het
Centrum voor Estuariene en
Mariene Oecologie van het
Nederlands Instituut voor
Oecologisch onderzoek
(NIOO-CEMO), Yerseke.

Zeeland delta-veilig, nu verder

vervolg pagina 2/3

Om de kwaliteit van de natuurwaarden te vergroten was circa f 600.000 nodig voor de herinrichting van het gebied. Dit hield in het aanleggen van kunstmatige kreekbodems en terrassen, een broedvogeleiland en twee drinkputten (hollestellen). Almekinders: 'Een waterschap heeft andere prioriteiten. Vanuit waterkeringsbelang had het waterschap geen enkele behoefte om daar geld in te stoppen. Uiteindelijk is het project toch gerealiseerd met 50% overheidssubsidie en een 50% bijdrage van het Port Scaldis-project (buitendijkse woningbouw in Breskens). Dit project ging ten koste van elf hectare slik.

Natuurbeschermingorganisaties hebben toen Voorland Nummer Een als compensatie-object naar voren geschoven. Het waterschap stond positief tegenover deze plannen. In samenwerking met natuurbeschermingsvereniging 't Duumpje' is nu een beheersplan opgesteld waarbij de ontwikkeling van flora en fauna in het gebied worden gevolgd. Als waterkering-beheerder hebben we deze dertig hectare zelf in beheer gehouden. Hier kan wellicht gesproken worden van een wel erg ruime taakinvulling vanuit het waterschap. We zijn tenslotte geen natuurbeheerder. Door het beheer zelf uit te voeren hopen we meer begrip en een breder draagvlak te creëren voor de belangen en functies die in dit gebied een rol spelen'. (HH)

Informatie over Voorland Nummer Een is te verkrijgen bij het Waterschap Het Vrije van Sluis, de heer Ing. A. Provoost (0117 452 251). Het beleidsplan 'Zeeuwse kust en Westerschelde-oeveren' kan worden aangevraagd bij de secretaris ZOW, de heer P. Hengst (0118 631 158).

In memoriam Ing. C.A. Visser

Na een langdurige ziekte is op 16 april Ing. C.A. Visser overleden. Hij werd 58 jaar. Cees was als medewerker integrale beleidsplannen werkzaam bij de afdeling Regionale Ontwikkeling, Milieu en Strategie van Rijkswaterstaat, directie Zeeland. In 1960 kwam hij bij de Deltadienst en later bij directie Zeeland, hij is nauw betrokken geweest bij de inrichting van de Deltawateren zoals het Haringvliet, het Veerse Meer, de Grevelingen en het Volkerak-Zoommeer. Daarmee heeft hij mede een stempel gedrukt op het Zeeland van vandaag.

Cees had in zijn werk een enorme deskundigheid en parate kennis opgebouwd op tal van gebieden. Met name de overgangszone land-water, de natuur- en recreatiefunctie van deze zone, de wisselwerking tussen deze functies en de daarop gerichte civiel-technische oplossingen. Zijn kennis is later ook van grote waarde gebleken bij de ontwikkeling van het beleid voor de Ooster- en Westerschelde. Met name aan het tot stand komen van het integrale Beleidsplan voor de Westerschelde, het bijbehorende actieplan en de voortgangsrapportage heeft hij een grote bijdrage geleverd.

Vanaf de start is Cees nauw betrokken geweest bij het Schelde InformatieCentrum en was hij een inspirerend lid van de redactie van de Schelde Nieuwsbrief. Wij gedenken Cees als een fijne collega, een integere, bescheiden persoonlijkheid met een grote deskundigheid. Een man die zeer nauwgezet en met grote betrokkenheid zijn werk deed. Wij wensen Leny Visser en de kinderen van harte de kracht toe om dit grote verlies te dragen.

De redactie

Bestuurlijk Overleg zet herstelprojecten in de ijskast *vervolg voorpagina*

Wel wordt het voorstel voor nader studie onderschreven. 'Het moet alleen niet zo zijn dat dan via een achterdeur ontpolderen opnieuw op de agenda komt' vulde de heer Gosselaar, dijkgraaf van het waterschap De Drie Ambachten daarbij aan. In deze visie kan het aspect 'komberging' niet in de studie betrokken worden. Zowel Vlissingen en Valkenisse als de provincie en de rijksoverheden vonden zo'n voorwaarde aan de studie niet nodig. Mevrouw De Bruijn burgemeester van de gemeente Valkenisse: 'We moeten kunnen uitgaan van een betrouwbare overheid. Een studie wordt niet uitgevoerd met vooropgezette uitkomst'.

OVEREENSTEMMING

De minister moet haar besluit

over een jaar weer aan het BOWS voorleggen. Dit argument in combinatie met punt twee van het advies en het duidelijk vermelden van het ontbreken van een maatschappelijk en regionaal-politiek draagvlak voor ontpolderen bleken uiteindelijk in staat te zijn de leden van het BOWS op één lijn te krijgen.

Het is toe te juichen dat zowel de rijks- als de regiovertegenwoordigers toch gezamenlijk tot een advies zijn gekomen. Van Zwieten (voorzitter van het BOWS): 'Ik zie dit als winst voor de regio. Nu zijn we bij de procedure betrokken, tijdens de verdiepingsonderhandelingen hadden we het toekijken'. Het woord is nu aan de minister. (HH/LW)

COLOFON

De Schelde Nieuwsbrief is een kwartaaluitgave van het Schelde InformatieCentrum dat ressorteert onder het Bestuurlijk Overleg Westerschelde. De nieuwsbrief wordt verzonden naar alle participanten in het Bestuurlijk Overleg Westerschelde en naar alle personen en organisaties die betrokken en/of geïnteresseerd zijn in de ontwikkelingen van de Schelde en haar stroomgebied.

SHELDE INFORMATIECENTRUM
Coördinator: Lilian Withagen

Grenadierweg 31
4338 PG Middelburg

Correspondentie-adres
Postbus 8039
4330 EA Middelburg
Telefoon 0118 67 22 38
Fax 0118 61 65 00

REDACTIE
Marja Plugge, Jopie Poppe
Frans van Pelt, Piet Pijpelink,
Jan Hendriksen, Wim de Haan

EINDREDACTIE
Herman Haas

OPINIE
Prof. Dr. C.H.R. Heip

FOTOGRAFIE
Kees Krijger, Dirkjan Gjeltema,
J. Wielemaker, Jan van de Broek

**REDACTIE, VORMGEVING EN
PRODUKTIE**
Van Dongen Public Relations
Eendrachtstraat 150
3012 XR Rotterdam

OPLAGE
1.000 exemplaren

OVERNAME VAN ARTIKELN
De overname van artikelen met bronvermelding is mogelijk na toestemming van de redactie.

ISSN 1382-9513